

digitum morte de manu tua: et anima tua pro anima eius: et populus tuus pro populo eius. Reversus est igitur rex israel domum suam: audire contemnens: et furibundus venit in samariam. **P**ost verba autem hec tempore illo vinea erat naboth ierusalitane qui erat in ierusalem: iuxta palacium achab regis samarie. Locutus est ergo achab ad naboth dicens. Da michi vineam tuam ut faciam michi ortum oleum: quia vicina est et prope domum meam. Daboque tibi pro ea vineam meliorem: aut si commodius tibi putas argenti precium quantum digna est. Cui respondit naboth. Proprietas michi sit dominus: ne deum hereditatem patrum meorum tibi. Venit ergo achab in domum suum indignans et furens super verbo quod locutus fuerat ad eum naboth ierusalitane dicens: non dabo tibi hereditatem patrum meorum. Et proiciens se in lectulum suum avertit faciem suam ad parietem: et non comedit panem. Ingressa est autem ad eum iezabel uxor sua: dixitque ei. Quid est hoc unde anima tua contristata est: et quare non comedis panem? Qui respondit ei. Locutus sum naboth ierusalitane et dixi ei. Da michi vineam tuam accepta pecunia: aut si tibi placet dabo tibi vineam meliorem pro ea. Et ille ait. Non dabo tibi vineam meam. Dixit ergo ad eum iezabel uxor eius. Grandis auctoritatis es: et bene regis regnum israel. Surge et comede panem: et equo animo esto. Ego dabo tibi vineam naboth ierusalitane. Scripsit itaque litteras et nomine achab: et signavit eas anulo suo: et misit ad maiores natum: et optimates qui erant in civitate eius: et habitabat cum naboth. Litterarum autem hec erat sententia. Predicave

ieiunium et sedere facite naboth inter primos populi: et submittenite duos viros filios belial contra eum: et falsum testimonium dicite: benedixit naboth deum et regi: et educite eum et lapidate: si quis moriatur. Fecerunt ergo cives eius maiores natum et optimates qui habitabant cum eo in urbe sicut preceperat iezabel: et sicut scriptum erat in litteris quas miserat ad eos. Predicaverunt ieiunium: et sedere fecerunt naboth inter primos populi: et adductis duobus viris filijs diaboli fecerunt eos sedere contra eum. At illi scilicet ut viri diaboli: dixerunt contra eum testimonium coram multitudinem. Benedixit naboth deum et regem. Quos obrem educerunt iuxta civitatem: et lapidibus interfecerunt. Misecuntque ad iezabel dicens. Lapidatus est naboth: et mortuus est. Statim est autem cum audisset iezabel lapidatum naboth et mortuum: locuta est ad achab. Surge posside vineam naboth ierusalitane: quia noluit tibi acquiescere et dare eam accepta pecunia. Non enim vivit naboth: sed mortuus est. Quod cum audisset achab mortuum videlicet naboth: surrexit et descendebat in vineam naboth ierusalitane ut possideret eam. Statim est igitur secutus dominum ad heliam thelbiten dicens. Surge: descende in occursum achab regis israel: qui est in samaria. Ecce ad vineam naboth descendit: ut possideat eam. Et loquens ad eum dicens. Hec dicit dominus deus. Occidisti: insuper et possidisti. Et post hec addidit. Hec dicit dominus. In loco hoc in quo insperant cives sanguinem naboth: lambent quoque sanguinem tuum. Et ait achab ad heliam. Num invenisti me iniquum tibi? Qui dixit. Inveni: et quod voluntas tua ut faceres

malum in conspectu domini. Hec dicit dominus. Ecce ego inducam super te malum: et devota posteriora tua: et interficiam de achab militem ad parietem: et clausum et clammum in israel. Et dabo domum tuam sicut domum iheroboam filij nabath: et sicut domum baasa filij ahia: quia egisti ut me ad iracundiam provocares: et peccare fecisti israel. Sed et de iezabel locutus est dominus dicens. Canes comedent iezabel: et agro israel. Si mortuus fuerit achab in civitate comedet eum canes: si autem mortuus fuerit in agro: comedent eum volucres celi. Igitur non fuit aliter talis sicut achab: qui vendidit se ut faceret malum in conspectu domini. Locutus est enim iezabel uxor sua: et abominabilis factus est: intantum ut sequeretur ydola que fecerat amorre: quos consumpsit dominus a facie filiorum israel. Itaque cum audisset achab sermones istos: induit vestimenta sua: et operuit alio coram suam: ieiunavitque: et dormivit in sacco: et ambulavit de nullo capite. Et factus est servus domini ad heliam thelbiten dicens. Nonne vidisti humilium achab coram me: quia igitur humiliatus est mei causa: non inducam malum in diebus eius: sed in diebus filij sui inferam malum domui eius. **T**ransierunt igitur tres anni absque bello inter siriam et israel. In anno autem tertio descendit iosaphat rex iuda ad regem israel. Dixitque rex israel ad servos suos. Ignoratis quod nostra sit ramoth galaad: et negligimus tollere eam de manu regis sirie? Et ait ad iosaphat. Veni mecum ad preliandum in ramoth galaad. Dixitque iosaphat ad regem israel. Sicut ego sum: ita et tu. Populus meus et

populus tuus unum sunt: et equites mei equites tui. Dixitque iosaphat ad regem israel. Quere oro te hodie sermonem domini. Congregavit ergo rex israel prophetas: quadringentos circiter viros: et ait ad eos. Hec debetis i ramoth galaad ad bellandum an quietescere? Qui responderunt. Ascende: et dabit eam dominus in manu regis. Dixit autem iosaphat. Non est hic propheta domini quisquam: ut interrogemus per eum? Et ait rex israel ad iosaphat. Remanet vir unus per quem possumus interrogare dominum: sed ego odi eum: quia non propheta michi bonum sed malum: michi eas filius iemla. Cui iosaphat ait. Ne loquaris ita rex. Vocavit ergo rex israel eum: quem quendam: et dixit ei. Festina adducere michi filium iemla. Rex autem israel et iosaphat rex iuda sedebant: unusquisque in solio suo: vestiti cultu regio in area iuxta ostium porte samarie: et universi prophete prophetabant in conspectu eorum. Fecit quoque sibi sedechias filius chanaan coram ferrea et ait. Hec dicit dominus. Hysa ventilabis siriam: donec deleas eam. Omnesque prophete similiter prophetabant dicens. Ascende in ramoth galaad et vade prospere: et tradet dominus in manus regis. Auncius vero qui iterat ut vocaret michi: locutus est ad eum dicens. Ecce sermones prophetarum ore uno regi bona predicant. Sit ergo servus tuus similis eorum: et loquere bona. Cui michi ait. Vivit dominus: quia quodcumque dixerit michi dominus hoc loquar. Venit itaque ad regem: et ait illi rex. Michi debemus in ramoth galaad ad preliandum an cessare? Cui ille respondit. Ascende et vade prospere: et tradet